

Instytut Pamięci Narodowej - Katowice

<https://katowice.ipn.gov.pl/pl3/aktualnosci/150560,Odsloniecie-Pomnika-Katynskiego-w-Konieczpolu-19-wrzesnia-2021.html>
25.04.2024, 09:04

Odślonięcie Pomnika Katyńskiego w Konieczpolu, 19 września 2021

19 września 2021 r. w Koniecpolu odbyła się uroczystość odsłonięcia Pomnika Katyńskiego przy kościele pw. św. Michała Archanioła. Uroczystego aktu dokonali: burmistrz Koniecpola Ryszard Suliga oraz potomkowie zamordowanych w Katyniu mieszkańców Koniecpola. Obiekt jest poświęcony kpt. Aleksandrowi Romualdowi Bogobowiczowi, kpt. Zygmuntowi Pytlewskiemu, ppor. Ludwikowi Sędzimirowi, asp. Policji Państwowej Marianowi Sierpińskiemu oraz pomocnikowi policjanta Janowi Więckowi.

Pomnik pierwotnie odsłonięto w 2010 r. w innej części miasta. Po latach z inicjatywy

Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN w Katowicach przeniesiono go w godniejsze miejsce wraz z urządzeniem okalającego go placu zgodnie z pierwotnym projektem.

W uroczystości uczestniczyli: Szymon Giżyński, sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ryszard Majer Senator RP, Czesław Sobierajski, doradca wojewody śląskiego, przedstawiciele zarządu starostwa częstochowskiego, starostwa włoszczowskiego i innych jednostek samorządowych, urzędów i stowarzyszeń. Instytut Pamięci Narodowej reprezentował Jan Kwaśniewicz – naczelnik Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN w Katowicach.

Kapitan Zygmunt Pytlewski - urodzony 2 maja 1907 r. w Koniecpolu, syn Stanisława i Marii z domu Mieczysławskiej. Po odbyciu służby wojskowej ukończył Szkołę Podchorążych przy 27 pułku piechoty w Częstochowie. W pułku tym służył przez kilka lat i w stopniu porucznika przeszedł w 1937 r. do służby w Korpusie Ochrony Pogranicza na Polesiu. Po 17 września 1939 r. dostał się w nieznanymi okolicznościami do niewoli sowieckiej i trafił do obozu w Starobielsku. Rodzina otrzymała stamtąd jedną kartkę pocztową. Został zamordowany w Charkowie wiosną 1940 r.

Kapitan Aleksander Romuald Bogobowicz - urodzony 7 lutego 1899 r., syn Władysława i Marianny z domu Łypaczewskiej, absolwent Wydziału Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego, działacz Polskiej Organizacji Wojskowej, legionista, pracownik Departamentu Wojskowego Naczelnego Komitetu Narodowego w Dąbrowie Górniczej. Uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej 1918-1921. Walczył w 27 pułku piechoty pod Radziwiłowem i Brodami. Został mianowany porucznikiem ze starszeństwem od 2 stycznia 1932 r. Pracował w Częstochowie jako adwokat (wpis na listę adwokacką uzyskał w 1930 r.). Praktykę wykonywał w kancelarii przy ul. Wolności 23. Podczas kampanii wrześniowej znalazł się na terenach zajętych przez Sowieców. Dostał się do niewoli i przebywał w obozie kozielskim. Zidentyfikowany podczas ekshumacji w 1943 r. pod nr. PCK 02339.

Aspirant Policji Państwowej Marian Sierpiński - urodzony w Kalenicach w 1913 r., syn Stanisława i Stanisławy. Po ukończeniu Szkoły Rolniczej w Dobroszycach koło Radomska odbył służbę wojskową w Sochaczewie. Następnie wstąpił do policji konnej w Łodzi. W czasie kampanii wrześniowej bronił Warszawy, a po jej opuszczeniu przedostał się do Kowna. W niewyjaśnionych okolicznościach (niewykluczone, że w wyniku działalności tzw. komisji Pietrowa) został pojmany przez Sowieców i osadzony w obozie jenieckim w Ostaszkowie. Zamordowany w piwnicach NKWD w Twerze. Do 18 listopada 1990 r. rodzina nie wiedziała, co stało się z Marianem Sierpińskim, przypuszczając jedynie, że podzielił on los innych oficerów Wojska Polskiego. W artykule prasowym „Rzeczpospolitej” przedstawiono listę funkcjonariuszy policji zamordowanych w kwietniu 1940 r. w Twerze, gdzie znalazło się nazwisko Mariana Sierpińskiego.

Jan Więcek - urodzony w 1899 r. w Kuźnicy Grodzkiej. Jako ochotnik brał czynny udział w wojnie z bolszewikami w 1920 r. W 1939 r. zgłosił się na ochotnika do wojska. Z uwagi na

wiek przydzielono go do policji. Jako pomocnik policjanta pilnował mostu na Pilicy w Koniecpolu, a po wkroczeniu Niemców wraz z innymi znalazł się na wschodzie. Został zamordowany przez NKWD w 1940 r. w Twerze.

Podporucznik Ludwik Sędzimir - urodzony 4 lutego 1904 r. w Krakowie, syn Mieczysława i Jadwigi z Zielonków, właściciel dóbr Jarzębina (które w czasie II wojny światowej należały administracyjnie do gminy Koniecpol), absolwent VII Państwowego Gimnazjum Realnego w Krakowie, a następnie Wydziału Rolniczego Uniwersytetu Jagiellońskiego. Mianowany na stopień podporucznika 1 stycznia 1934 r., został przydzielony do 8 pułku ułanów, następnie do 6 pułku ułanów, w których odbywał ćwiczenia rezerwy jako dowódca plutonu. Podczas kampanii wrześniowej walczył z Niemcami jako żołnierz 2 pułku szwoleżerów Pomorskiej Brygady Kawalerii. Po wkroczeniu do Polski Sowieci dostał się do niewoli i został wywieziony na wschód, następnie osadzony w obozie jenieckim w Starobielsku i zamordowany w więzieniu NKWD w Charkowie.

Życiorysy oprac. na podstawie strony internetowej
<http://tpk-koniecpol.strefa.pl/pomnik.htm>